

บทบาทและจุดยืนขององค์การแรงงานระหว่างประเทศต่อความปลอดภัยในการใช้แร่ใยหิน(แอสเบสตอส)

เป้าหมาย

1. บทบาทและจุดยืนขององค์การแรงงานระหว่างประเทศต่อประเด็นแร่ใยหิน เป็นไปตามตราสารระหว่างประเทศ (อนุสัญญา ข้อแนะและข้อมติของที่ประชุมใหญ่ขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ) ซึ่งรับรองโดยองค์การแรงงานระหว่างประเทศ ตลอดจนประมวลแนวปฏิบัติขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ โดยตราสารระหว่างประเทศเหล่านี้กำหนดเกี่ยวกับหลักพื้นฐานทางกฎหมายที่ครอบคลุมการคุ้มครองคนงานและป้องกันโรคที่เกิดจากแร่ใยหิน
2. อนุสัญญาองค์การแรงงานระหว่างประเทศฉบับที่ 162 ว่าด้วยแร่ใยหิน ค.ศ.1986 (พ.ศ. 2529) มีข้อกำหนดเกี่ยวกับมาตรการในการป้องกันและควบคุม และการคุ้มครองคนงานเกี่ยวกับอันตรายที่มีต่อสุขภาพอันเนื่องมาจากการสัมผัสแร่ใยหินจากการทำงาน ข้อกำหนดสำคัญของอนุสัญญาฉบับนี้ ระบุว่า
 - ให้ใช้วัตถุ หรือผลิตภัณฑ์อื่น ที่ได้รับการประเมินว่ามีอันตรายน้อยกว่า เพื่อแทนที่แร่ใยหิน หรือผลิตภัณฑ์ที่ประกอบด้วย แร่ใยหิน ให้ มีการห้ามทั้งหมดหรือเป็นบางส่วนต่อการใช้แร่ใยหิน หรือต่อการใช้แร่ใยหินบางชนิด หรือผลิตภัณฑ์ที่มีแร่ใยหินในกระบวนการทำงาน
 - ให้มีมาตรการป้องกันและควบคุมการปล่อยฝุ่นแร่ใยหินออกไปในอากาศ ทั้งนี้ เพื่อเป็นหลักประกันว่าขีดจำกัดการสัมผัสแร่ใยหิน หรือเกณฑ์การสัมผัสอื่นๆ ได้รับการปฏิบัติจริง และเพื่อเป็นการลดการสัมผัสให้อยู่ในระดับที่ต่ำที่สุดเท่าที่จะปฏิบัติได้
3. อนุสัญญาองค์การแรงงานระหว่างประเทศฉบับที่ 139 ว่าด้วยมะเร็งจากการทำงาน ค.ศ.1974 (พ.ศ. 2517) มีข้อกำหนดเกี่ยวกับมาตรการในการป้องกันและควบคุมอันตรายจากการทำงานที่มีสาเหตุมาจากสารหรือสิ่งก่อมะเร็ง ข้อกำหนดสำคัญของอนุสัญญาฉบับนี้ ระบุว่า
 - ให้มีการพิจารณากำหนดเป็นระยะ เพื่อห้ามการสัมผัสสารหรือสิ่งที่ก่อมะเร็งจากการทำงาน หรือต้องอยู่ในบังคับ หรือการควบคุม
 - ให้มีความพยายามทุกวิถีทางเพื่อให้สารหรือสิ่งที่ก่อมะเร็งซึ่งคนงานอาจต้องสัมผัสระหว่างการ ทำงาน ให้มีการแทนที่ด้วยสารหรือสิ่งที่ไม่ก่อมะเร็ง หรือด้วยสารหรือสิ่งที่ทำอันตรายน้อยกว่า
 - ให้มีการลดจำนวนคนงานที่สัมผัสสารหรือสิ่งก่อมะเร็ง และระยะเวลา และระดับการสัมผัสให้น้อยที่สุด
4. ข้อมติเกี่ยวกับแร่ใยหินซึ่งได้รับการรับรอง ในการประชุมใหญ่ขององค์การแรงงานระหว่างประเทศสมัยที่ 95 ระบุให้แร่ใยหินทุกรูปแบบ รวมทั้งชนิดโครโซไทล์ (chrysotile) ซึ่งองค์กรวิจัยมะเร็งระหว่างประเทศ (International Agency for Research on Cancer; IARC) ได้จัดให้อยู่ในกลุ่มสารก่อมะเร็งในมนุษย์ และได้มีการแสดงความกังวลถึงคนงานที่ยังคงต้องเผชิญกับความเสียหายอย่างรุนแรงจากการสัมผัสแร่ใยหิน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การขัดแร่ใยหิน การรื้อถอน การบำรุงรักษาอาคาร การทุบทำลายเรือ และการกำจัดขยะ ซึ่งจำเป็นต้อง:
 - มีการจัดการใช้แร่ใยหินในอนาคต และมีการบ่งชี้และการจัดการที่เหมาะสมต่อแร่ใยหินที่ใช้อยู่ในปัจจุบันด้วยวิธีการที่ได้ผลมากที่สุด เพื่อคุ้มครองคนงานจากการสัมผัสแร่ใยหิน และการป้องกันการเกิดโรคและการเสียชีวิตที่เกี่ยวข้องกับแร่ใยหิน

ข้อมติดังกล่าว ยังเน้นถึงอนุสัญญาองค์การแรงงานระหว่างประเทศฉบับที่ 162 ว่าด้วยแร่ใยหิน ต้องไม่ใช่เพื่อเป็นเหตุผล หรืออนุญาตให้ยังคงมีการใช้แร่ใยหินต่อไป

คำแนะนำของคณะประสานการตามข้อมติดังกล่าว สำนักงานแรงงานระหว่างประเทศจึง:

- ยังคงให้การสนับสนุนประเทศสมาชิกในการให้สัตยาบันและให้เกิดผลกับอนุสัญญาองค์การแรงงานระหว่างประเทศ ฉบับที่ 162 และฉบับที่ 139
- ส่งเสริมให้ในอนาคต มีการจัดการใช้แร่ใยหินทุกรูปแบบ รวมถึงวัสดุที่มีแร่ใยหิน
- ส่งเสริมให้มีการบ่งชี้ และการจัดการกับแร่ใยหินทุกรูปแบบที่มีการใช้อยู่ในปัจจุบัน และ
- สนับสนุนและช่วยเหลือประเทศสมาชิก เพื่อให้มีมาตรการเรื่องความปลอดภัยและอาชีวอนามัยในการคุ้มครองคนงานจากการสัมผัสแร่ใยหิน ไว้ในแผนงานระดับชาติ

ข้อมูลเพิ่มเติม

1. อนุสัญญาองค์การแรงงานระหว่างประเทศฉบับที่ 162 ว่าด้วยแร่ใยหิน ค.ศ.1986 (พ.ศ. 2529)
2. อนุสัญญาองค์การแรงงานระหว่างประเทศฉบับที่ 139 ว่าด้วยมะเร็งจากการทำงาน ค.ศ.1974 (พ.ศ. 2517)
3. ข้อมติเกี่ยวกับแร่ใยหิน ค.ศ.2006 (พ.ศ.2549)